

Lågtröskelboende – alternativ till gatan

I Rapport, Sveriges Television, framfördes för en tid sedan kritik mot ett lågtröskelboende i Stockholm. Tonen var negativ. Man menade att de boende både super och drogar på stället och att personalen inte kan göra något, då alkohol och droger är tillåtna.

Det exempel som togs upp i TV, är inrymt i ett stort bostadshus som drivs av Stockholms stad. Där bor människor med missbruksproblem. Alla har eget rum med dusch och toalett. I bottenplanet finns en matsal där man kan få en måltid till en billig penning. Alla har kontakt med socialtjänsten och har regelbundna uppföljningssamtal och stöd av den stationära personalen på boendet.

Jag var med och startade boendet 2009. Varför tyckte jag att det var en bra idé? En majoritet av de som bor där bodde tidigare på olika härbärgen eller var uteliggare. De flesta hade vistats på behandlingshem ett otal gånger för sina missbruksproblem, men misslyckats och hamnat på gatan. Många var äldre män med dålig hälsa. De var präglade av ett hårt liv i missbruk och av att under långa perioder ha sovit ute eller på härbärgen. Varje dag handlade om att överleva. Jag och flera med mig vände oss mot att det inte fanns andra alternativ än härbärgen för människor som av olika skäl inte kunde bli drogfria. Behandlingshem, som krävdes total drogfrihet klarade de inte. Kravet på drogfrihet är förstås nödvändigt på behandlingshem om behandlingen ska lyckas, men att inte ha något alternativ för dem som inte klarar kraven är inhumant.

Samma personer som är kritiska mot icke drogfria lågtröskelboenden har under lång tid accepterat alternativet, att supa och dö på gatan. Inställningen tycks bygga på

uppfattningen att han/hon får skylla sig själva. Numera finns det många exempel på att ett hyggligt och tryggt boende minskar människors behov av droger.

Lågtröskelboendet är inrymt i ett hus som tidigare var behandlingshem med krav på drogfrihet. Den personal som stannade kvar fick ställa om sig och det var det självklart inte lätt. Det blev ett helt annat sätt att arbeta på.

Man måste se lågtröskelboenden som ett alternativ till ett otryggt liv i misär på gatan, med alla de risker som det för med sig för liv och hälsa. Lågtröskelboende är således inte ett alternativ till drogfria boenden och behandlingshem. Vård och behandling ska alltid erbjudas alla som vill bli drogfria. Lågtröskelboende är en humanitär insats för dem som inte klara det.

Claudette Skilving